МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLOGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП

“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 3 від 27.03.19)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. "Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і націо нальної практики", 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2019

Самойленко О. М.
Хмаро-орієнтовані середовища в освіті та їх класифікація *214*
Харабуга С. В.
Концепція управління трудовим потенціалом соціально-економічної системи *216*
Цумарєв М. І.
Роль недержавних закладів освіти у політичній соціалізації молоді та формуванні культури локальної демократії громадянського типу *220*
Богданенко А. І.
Визначення поняття альтернативності системи вищих навчальних закладів, заснованих на недержавній формі власності *223*
Циганенко Г. В., Меліченко Т. Д.
Проектний підхід в управлінні діяльністю недержавного закладу вищої освіти *226*
Башук О. Г., Іванчук Н. О., Трохліб М. В.
Основні освітні принципи платонівської філософії та сучасні реалії *229*
Копик Ю. В., Шнайдер О. В., Ременчук Н. В.
Порівняльна характеристика правових та організаційних засад функціонування державних і приватних вищих навчальних закладів *232*
Свистович Р. С., Карпюк С. В., Лук'янчук А. М.
Адміністративно-правовий шлях забезпечення ефективної діяльності приватного вищого навчального закладу *235*
Зошій І. В.
Модель ефективного формування професійної компетентності майбутніх фахівців галузі права *237*
Кадебська Е. В., Рябушенко Н. П.
Сучасні підходи до забезпечення освіти населення впродовж життя *241*
Олешко О. М.
Короткострокові фахові навчальні курси як альтернативна освітня практика у вищих навчальних закладах *244*
Посвистак О. М.
Щодо аспектів інноваційної діяльності бібліотеки закладу вищої освіти *246*
Кириченко Г. В.
Формування позитивного іміджу державних службовців у процесі їх навчання в недержавних ЗВО *249*
Рудь А. А., Рябенко Г. М.
Досвід недержавної вищої освіти у зарубіжних країнах *252*
Шантырь Е. Е., Чекушина Ю. Н.
Авторитет личности преподавателя как психологическая основа успешной деятельности заведений высшего образования негосударственного сектора *254*
Маньгора В. В.
Роль дистанційної освіти на сучасному етапі *258*

Г. В. КИРИЧЕНКО
докт. філос. в гал. права, НН ІМВСН МАУП

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ У ПРОЦЕСІ ЇХ НАВЧАННЯ В НЕДЕРЖАВНИХ ЗВО

В контексті трансформаційних радикальних процесів, які стосуються усіх сфер суспільного та державного розвитку, а також становлення в Україні європейських стандартів публічного адміністрування, питання формування позитивного іміджу державних органів набуває особливої актуальності. Вирішення цієї проблеми бере свій початок в першу чергу із формування іміджу державних службовців, які безпосередньо забезпечують діяльність органів державної влади на усіх рівнях.

Дослідження проблематики іміджу в цілому та формування позитивного іміджу у сфері державного управління, зокрема органів державної влади, здійснюють такі зарубіжні та вітчизняні вчені, як: В. Бебик, Ю. Битяк, Р. Войтович, М. Головатий, В. Дрешпак, В. Козаков, М. Логунова, Н. Нижник, Ю. Падафет, І. Пантелейчук, Г. Почепцев, В. Ребкало, Є Романенко, Є. Ромат, А. Серант, Ю. Сурмін, В. Тертичка, Т. Федорів, В. Шепель та інші.

В працях вказаних дослідників імідж органів державної влади головним чином розглядається в контексті: політичних систем суспільств, політичних режимів, взаємин державної влади і громадянського суспільства, взаємин влади і громадянина. Такий методологічний підхід є виправданим і цілком прийнятним.

Ряд вітчизняних науковців зосередили свою увагу безпосередньо на феномені іміджу саме державного службовця, зокрема С. Верех, О. Зінченко, С. Колосок, С. Серьогін.

Державний службовець — це не просто спеціаліст, це людина, яка діє від імені держави. Незалежно від посади поведінка державного службовця, його ставлення до справи, до громадян, зовнішній вигляд і т. ін. формують не тільки його власний авторитет, але й авторитет тієї служби, які він уособлює, авторитет держави загалом [1]. Проте поза увагою залишається цілий ряд морально-етичних, ментально-психологічних, духовних аспектів державних службовців, а насамперед процес формування позитивного іміджу на початковому етапі — під час навчання державних службовців.

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України про "Державну службу": "Державний службовець - це громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті) (далі - державний орган), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби" [2].

Відповідно до цього організовується і система навчання державних службовців, до якої належать:

- підготовка державного службовця, тобто навчання з метою отримання особою певного нового для неї освітньо-кваліфікаційного рівня (бакалавр, магістр) за спеціальністю, спрямованою на професійну діяльність в органах державної влади чи місцевого самоврядування. Під підготовкою держслужбовця необ-

хідно розуміти і навчання особи, яка вже перебуває на державній службі, і особи, яка цілеспрямовано готується до державної служби;
- підготовка державного службовця, тобто навчання з метою отримання особою певного нового для неї освітньо-наукового рівня (кандидат наук/доктор філософії, доктор наук), за спеціальністю, спрямованою на професійну діяльність в органах державної влади чи місцевого самоврядування;
- перепідготовка державного службовця — це навчання з метою отримання певного освітньо-кваліфікаційного рівня за іншою спеціальністю (спеціалізацією), яке спрямоване на професійну діяльність в органах державної влади чи місцевого самоврядування;
- підвищення кваліфікації державного службовця — це навчання, що спрямоване на підвищення рівня загальної управлінської культури і що спеціалізується в межах певної категорії посад і спеціалізації на окремих функціях, завданнях, повноваженнях.

Розглянемо, насамперед, перший рівень підготовки, а саме здобуття вищої освіти майбутніми держслужбовцями у недержавних ЗВО на прикладі Приватного акціонерного товаристві "Вищий навчальний заклад "Міжрегіональна Академія управління персоналом" (далі — Академія).

В Академії викладаються такі навчальні дисципліни: "Вступ до спеціальності "Публічне управління та адміністрування", "Публічне управління", "Управлінське консультування", "Правове забезпечення публічного управління", "Державне управління в економічній сфері", "Управління містом", "Політика регіонального розвитку", "Електронне врядування", "Управління якістю публічних послуг", "Сучасне публічне адміністрування", "Ділова українська мова в державному управлінні", "PR-технології у державному управлінні" та інші [5].

Проте в процесі навчання державних службовців та тих, хто тільки планує ними стати, неабияка роль приділяється не тільки навчальним дисциплінам, вивчення яких спрямоване на професійні якості державних службовців, але й на ті, що забезпечують формування їх позитивного іміджу. Так, наприклад, в Академії викладається навчальна дисципліна "Етика державного службовця", яка є складовою циклу професійно-практичної підготовки студентів першого (бакалаврського) освітнього рівня спеціальності "Публічне управління та адміністрування".

Метою викладання навчальної дисципліни "Етика державного службовця" є залучення до фундаментальних професійних моральних цінностей, перетворення їх у стійкі переконання і мотиви поведінки, пробудження почуття відповідальності за самовдосконалення, формування уміння орієнтуватися у світі людських відносин із позицій гуманізму. Формування моральної свідомості майбутніх державних службовців [4].

Основним завданням вивчення дисципліни "Етика державного службовця" є:
- ставлення професійної групи і кожного спеціаліста до суспільства в цілому, його інтересів;
- визначення моральних якостей особистості представника державної служби, які забезпечуватимуть найкраще виконання ним професійного обов'язку;
- обґрунтування професіоналізму як моральнісної якості державного службовця;
- усвідомлення специфіки моральнісних відносин кадрового корпусу державної служби і громадян, які є безпосередніми об'єктами їх професійної діяльності;
- розкриття сутності взаємовідносин всередині професійних колективів органів державного управління, специфічних моральних норм, які виражають ці відносини;

- виявлення особливостей, мети, завдань та методів професійного етичного навчання державно-управлінського персоналу [4].

Розвиток індивідуальних соціально-психологічних якостей та культурної поведінки особистості державного службовця є не менш необхідним, ніж вдосконалення його фахових здібностей та високої професійної майстерності [3]. Не можна, однак, забувати, що діяльність державних органів матиме результат, якщо розуміти психологічні особливості поведінки, дотримуватись високих моральних принципів і етичних норм, а це, у свою чергу, сприяє формуванню позитивного іміджу.

Формування якісно нового та позитивного іміджу державного службовця має здійснюватися на основі поліпшення не тільки професійних рис, а й особистих моральних якостей та етичних норм, важливих у діловому світі. Тому на першому навчання важливим є розробка навчальних програм і дисциплін, які б стосувалися саме морально-етичних, психологічних та духовних якостей майбутніх державних службовців.

Джерела

1. Верех С. М. Етика поведінки державних службовців: стан, проблеми і шляхи їх вирішення / С. М. Верех. — Режим доступу: http://kds.org.ua/blog/etika-povedinki-derzhavnih-sluzhbovtsiv-stan-problemi-i-shlyahi-ih-virishennya.
2. Закон України “Про державну службу” — Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19.
3. Кікіньова К. О. Професіоналізація як процес підвищення ефективності державної служби у контексті європейських стандартів / К. О. Кікіньова. // Державне будівництво. — 2008. — № 2. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2008_2_52.
4. Яровой Т.С. Навчальна програма дисципліни “Етика державного службовця” (для бакалаврів). — К.: МАУП, 2018. — 28 с.
5. http://maup.com.ua/ua/navchannya-u-maup/library/metod/3-publichne-upravlinnya.html